

e. Kur'an-ı Muciz'ül Beyan

Hazret-i Peygamber'in (sav) en büyük mucizesi Kur'an-ı Kerim'dir. Her bir kelimesinde birçok hikmetler bulunan bu sonsuz nuru her kim dikkatle okursa, ondaki i'caz ve üsluba; ifadelerindeki belâğat ve fesahate hayran olmaması mümkün değildir. Kur'an, 1400 sene önce nazil olduğu halde, sanki yeni nazil olmuş gibi, tazeliğini muhafaza etmektedir.

“Zaman ihtiyarlandıkça Kur'an gençleşiyor.”[1](#)

Çünkü o ezelden gelmiş ve ebede gidecektir.

Kur'an'ı Kerim nazil olmadan evvel, Arap Yarımadasında en revaçta olan şey belağat ve fesahat idi. Belağat ve fesahatın derece-i zirvesinde bulunan Kur'an'ı Azimüşşan nazil olduktan sonra, hiçbir kimse onun nazm-ı celiline karşı bir şiir ile mukabele edemedi ve bir tek ayetin dahi benzerini yapamadılar, zaten yapmaları da mümkün değildi.. Kur'an onlara meydan okudu. Nitekim Cenab-ı Hak, bir ayette mealen şöyle buyurmaktadır:

“De ki: Yemin ederim! Eğer insanlar ve cinler, bu Kur'an'nın benzerini yapmak için bir araya toplansalar, hatta birbirine destek olup güçlerini birleştirseler bile, yine onun gibi bir kitap meydana getiremezler.”[2](#)

Bundan dolayıdır ki, Kur'an'a karşı olan müşrikler, onun kısa bir benzerini getirmek gibi en kısa ve rahat bir yolu değil, bütün mal ve canlarını ortaya koyarak en tehlikeli yol olan savaşı tercih ettiler.

“Demek, muaraza-i bilhuruf mümkün değildi, muhaldi. Onun için muharebe-i bis-süyufa mecbur oldular.”[3](#)

İlim ve fen ne kadar terakki ederse etsin, Kur'an'daki hakikatler nihayetsiz olduğundan hiçbir asır ve hiç bir kimse ondan müstağni kalamaz. Evet, Kur'an, iki dünyanın saadetini temin etmiştir. Beşer nelere muhtaç ise hepsi onda mevcuttur.

“Yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, Kitab-ı Mübinde bulunmasın.”⁴

ayet-i kerimesi bunu ifade etmektedir.

“Kur'an-ı Azîmüşşan yalnız bir asra değil, bütün asırlara nazil olmuştur. Hem bir tabaka insanlara mahsus değil, bütün tabakat-ı beşere şumulü vardır. Hem bir sınıf insanlara ait değil, bütün beşerin sınıflarına raci'dir. Binaenaleyh herkes, her tabaka, her zaman, fehmine, istidadına göre Kur'an'ın hakaikından hisse alabilir ve hissedardır.”

Kur'an, bitmez tükenmez bir hazinedir. Herkes kabiliyetine göre O'ndan hissesini alır.

Kur'an'ın her bir suresi, her bir ayeti, hatta her bir harfi kakikat ve feyiz hazinesidir. Bazen bir tek harf, bir sahife kadar hakikatları ders verir. O'nun her bir harfi, bir havzı ekberdir. Suyu oradan gelir, insanın kalp ve ruhuna akar. Kur'an, uçsuz bucaksız bir okyanustur, derinliklerine dalınmaz, suyun içmekle doyulmaz. O leziz bir kevserdir. Yazılan bütün tefsirler o okyanustan ancak bir damladır. Metni Allah kelamı, tefsiri de ilhamıdır. O'nu okuyan ve anlayan iman-ı kâmile erer. İnanmayan biri de onu hakkıyla tetkik ederse, imana gelir. Onun için Kur'an'ın feyzi sonsuzdur. İsmi gibi manaları da güzeldir. Bu nihayetsiz feyizden istifade etmek, onun hükümlerine uymakla olur. Kadrini ehl-i iman bilir, ancak onu hakkıyla takdir etmek beşer idrakinin fevkindedir.

Dipnotlar:

¹ Mektubat, s. 475.

² İsrâ sûresi, 17/88.

³ Sözler, s.369.

⁴ En'am suresi, 6/59.